

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovat. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovoljijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvu „Slov. Naroda“.

Množitev človeštva.

x. V našem stoletju se prebivalstvo v Evropi in Ameriki neizmerno naglo množi. Leta 1788 štel se je v Evropi 145 milij. prebivalcev, zdaj pa biva na istem prostoru 350 milijonov ljudi in še veliko več bi jih bilo, ko se ne bi vedno selili odtod v druge dele sveta, zlasti v Ameriko, kamor jih le iz Nemčije odhaja do pol milijona na leto. Če se bo človeštvo v prihodnjem stoletju v isti razmeri, kakor v sedanjem času množilo, potem se bode čez 100 let tisoč milijonov ljudi v Evropi tlačilo, Severna Amerika pa jih bode štela 800 milijonov. Angleški učenjak Griffen, ki je nedavno v Londonski statistični družbi govoril o tej množitvi prebivalstva, računal je, da se je v poslednjih stoletjih pomnožilo prebivalstvo na Angleškem od 12 milijonov na 36 milijonov, tedaj za 200%, na Ruskem od 27 na 98 milijonov ali za 260%, na Nemškem od 15 na 45 milij. ali za 200%, na Francoskem od 25 na 37 milij., za 50%, na Avstrijskem od 20 na 38 milij. ali za 90%. Če bi prebivalstvo raslo po istih odstotkih, bilo bi 1885. leta v Evropi in Ameriki 1000 milijonov Angležev, ker se je prebivalstvo v severni

Ameriki v tem času od $4\frac{1}{2}$ na $62\frac{1}{2}$ milij. namnožilo. Griffen tedaj računa, da se je angleško pleme v preteklih stoletjih popetilo, kar pa ni resnično, ker se neso le Angleži, temuč tudi druge narodnosti naselile v Ameriko in ker odslej množitev ne bo tako silna. Rusov bilo bi po tem računu v sto letih 300 milijonov; Nemci so se množili $2\frac{1}{3}$ krat bilo bi jih tedaj 140 milijonov, latinsko pleme pa se je le podvojilo.

Od vseh teh narodov imajo le Rusi in Amerikanci še dovolj zemlje za nove milijone ljudstva, nemška in latinska tla pa so že tako gosto naseljena, da novi prišleci ne najdejo več prostora in živeža. Kaj bo tedaj, če se bo ljudstvo množilo v taci razmerah, kakor v preteklih letih? Odkod jemati živeža in drugih za življenje potrebnih sredstev? S tem za vse človeštvo imenitnem vprašanjem bavi se je že pred 80 leti Anglež Malthus ter je v znani svoji knjigi trdil, da se človeštvo množi v geometrični, živež pa le v aritmetični meri. Ako tedaj človeštvo narašča od 100 na 400 milijonov, je le za 200 milijonov potrebnega živeža, ostalih 200 milijonov pa mora poginiti v bedi in od lakote. In dalje trdi Malthus, da je v človeštvu tak nagon do množitve, da se bo vedno množilo do tiste skrajne meje, pri kateri je še mogoče živeti ob najpičlejši hrani.

Malthusova teorija ni le tačas, ko jo je mož proglasil, našla mnogo privržencev in zagovornikov, razume se največ v krogih mogotcev in bogatinov, ampak še tudi danes se mnogi nanjo sklicujejo. In zakaj? Ako je res tak prirodin zakon, da mora neki del človeštva poginiti zaradi pomanjkanja za življenje potrebnih sredstev, potem nobena človeška naprava ne bo odpravila socialne mizerije in nikdo ne more očitati socialnemu redu, da je on kriv nesreči in siromaštvu vseh onih milijonov, kateri zdihujejo v revščini ter si s svojim delom niti kruha dovolj ne morejo zaslužiti za sebe in svoje rodbine. Kaka tolažba za bogatina, kateri vidi zraven sebe stradati bitje, ki je tudi človeško, a spada mej tista nepotrebno rodivša se, za katera ni prostora niti živeža v prirodi. In bogatin, zlasti, ako je Anglež, bode svoje oči hinavsko obračal proti nebesu in hvallil Boga, da njega ni sunil mej tiste nepotrebne usiljenice, kateri le drugim jemljejo prostor in živež na zemlji.

In še le fabrikantje, kateri uporabljajo človeške moči v svoje obogatitve, ali si morejo želeli boljše teorije, nego je Malthusova? Ako se človeštvo vedno množi do tiste meje, pri kateri zaradi prepičlega živeža sploh ne more več živeti, potem ne pomaga nobeno zboljšanje delavskih plač. Kajti v tisti meri, v kateri bodo delavci si lahko več živeža preskrbeli, raslo bo število delavcev in čez malo let jih bo zopet toliko, da bodo zopet vsi v jednaki revščini, kakor poprej.

Od tistega časa, ko je Malthus razglasil svojo teorijo, preteklo je več ko 80 let. Človeštvo se je v tem času v Evropi in Ameriki bolj množilo, nego se je kdaj Malthusu sanjalo. Torej bi že zdavnej morali se prikazati tisti zli nasledki, batere je on prorokoval, ako se res množe za življenje potrebna sredstva le v aritmetični meri, človeštvo pa v geometrični. Ta pogled po sedanjem svetu kaže, da je Malthusovo trdenje le neka igrača z besedami, katera se vidi prav duhovita, pa se ne ujema z dejanskimi razmerami.

Res je, da v posamičnih krajih in celih deželah se ne prideluje dovolj živeža za domače potrebe, zato ga pa zemlja rodi na drugih krajih veliko več, nego se ga potrebuje in promet se vrši v sedanjem času tako lahko in naglo na vse strani sveta, zlasti v zahodni Evropi, da ni slišati od tistih lakot, ki so v srednjem veku ljudstvo morale. Vprašanje je seveda, ali pa imajo tisti, kateri sami premalo živeža pridelujejo, sredstva, to je denarja za nakup. Vsi gotovo ne in tu in tam ne bo šlo brez stradanja, da si na drugih krajih žito trohni, ker se ne porablja, pa večinoma stori zamenjava izdelkov, da ljudstvo dobiva potrebnega kruha, oziroma riža.

Koliko žita, katero je glavni živež, potrebuje vse človeštvo, ne da se lahko izračunati, kajti v mrzlih krajih mora človek použiti več živeža, nego v toplih. Na Francoskem trdil je Raoul Duval v narodni skupščini ob priliki obravnave o carini na žito, potrebuje se 700 gramov žita za glavo in dan in ker se le 100 milij. hl. prideluje, mora se žita uvažati za 9 do 10 milijonov ljudi. V poslednjih 50 letih pa je pridelovanje žita naraslo na Francoskem od 60 do 100 milij. hl. Skupni žitni pridelek vse zemlje računa se na 3147 hl., mej temi je

LISTEK.

Za dragocenim korenem.

(Iz življenja kitajskih pogozdnikov.)

(Povest A. Ja. Maksimova, posl. I. P.)

(Dalje.)

IV.

Iskatelji.

Jeden klatežev je ustal, stresel iz pipe pepel in leno stopil k srni, katero je Li-fu tako nebržno vrgel na tla. To bil je izbrani starejšina te družbe, siv Kitajec, Lonhou, skušen, predrzen klatež, skušil je v svojem življenju mnogo težav, zgubil je tudi kito zaradi nekega večjega zločina. Nad dvajset let je vsako pomlad hodil v tajinstvene gošče Sihote-Alina in skoraj vselej se je vrnil z dobrim plenom. Lonhou-a slavili so njegovi tovariši, da dobro pozna sotesko in njene tajnosti. Vnanja znamenja mest, kjer se nahaja žen-šen, bila so mu na drobno znana. Dobro je vedel, pri kakih vnanjih pogojih raste, na katerih mestih se dobiva in kako se ohranja v njem vsa dobra svojstva. Lonhou se je odlikoval

s svojo neutrudljivostjo, energijo in pogumom, včasih bil je celo neumno predrzen. Svojega življenja ni dosti cenil, pripravljen je je bil žrtvovati na vsakem koraku. Nevarnosti so rodile v njem nekako ravnodušnost k življenju. Nekolikokrat je že Lonhou-ovo življenje viselo na lasu. Vse njegovo telo bilo je olepšano z obrunki davno že zaceljenih ran. Obraz predrnega iskatelja žen-šena bil je zdelan, da ga ni bilo moči spoznati. Brez levega ušesa, z raztrgano, takoimenovano zajčjo ustno, z izdrtim desnim očesom bil je Lonhou zares strašen. Ta poškodovanja dobil je Lonhou pred več leti, ko se je bil srečal z velikanskim črnim medvedom, ki mu je bil zlomil tudi jedno rebro. K sreči so bili prišli njegovi tovariši in ga osvobodili iz objeta razdražene zveri. Vse težave in nezgode neso nikakor v Lonhou-u udušile strasti k iskanju žen-šena. Nasproti ga je vsako leto iskal z večjo energijo in vstrajnostjo, kakor bi se hotel odškodovati za dobljena poškodovanja.

Lonhou, še vedno molčeč, izvlekel je nož ter hitro in spretno odrezal od mrtve živali nekoliko kosov.

— Ej, tu imate . . . zakričal je in vrgel vsa-

kemu velik kos mesa kakor psom. Ostale dele srne je pa skrbno obesil na vejo bližnjega probkovega drevesa z visečimi vejami.

Kmalu je sem od grmade slastno dišalo po pečenem mesu. Vsak je pekel za se. Ko so se najeli pečenega mesa, so se klateži začeli razveseljivati. Na njih obrazih se je dokazalo prijetno smehljanje zadovoljenega apetita. Prižgali so pipe in začeli se razgovarjati mej seboj. Jeden iz tovarišev je začel peti s tankim uho trgajočim glasom neko pesen brez besed. Nekateri bolj trudni so se raztegnili po travi in sladko zaspali. Večerni zrak bil je vlažen, pala je obila rosa. Hun-Ljan pogrnil je po sebi še mokro kožo ubite srne in kmalu zasmrčal, da se je slišalo po vsej tratini, ne zmenivši se za pogovarjanje svojih tovarišev in za otožno pesen. Minulo je več kakor jedna ura. Neutrudljivi pevec je zadosti izlil svojo otožnost v svojej dolgej pesni, umolknil je, raztegnil se po travi poleg svojih tovarišev, ki so že bili pospali. Spali so vsi . . . Čul je samo stražnik Li-fu, ki je bil ta dan na vrsti, da je stražil ležišče. Moral je čuti celo noč in vzdrževati ogenj grmade, da bi zveri ne prišle na tratino. Li fu je na petah sedel poleg velikega, že

pšenice 811 milj. hl. Povprek bi tedaj prišlo na vsacega od 1400 milijonov zemljanov 580 gramov žita na dan, tedaj malo menj, nego se računa za Francosko.

V naši dobi se torej ni bati pomanjkanja živeža, še veliko preveč se je žita pridelalo poslednja leta, tako, da so letos v Ameriki za 3 milijone acres njiv menj zasejali s pšenico, nego lani. Kako bo v prihodnje, predrzno bi bilo prorokovati. Kdo ve, ali se bo človeštvo še zanaprej tako močno množilo, kakor v našem stoletju. Z rastočo civilizacijo se res ubranimo mnogih kužnih bolezni in tudi v vojnah, ker se kmalu končajo, pogine razmerno malo ljudi, ki se kmalu spet nadomestijo. Pa vse to velja le za naš čas in v sto letih bo morda spet vse drugače.

Pa tudi za našo dobo ne moremo želeti, da se prebivalstvo prenašlo množi, kajti že zdaj si mnogo oseb le z največjo težavo prisluži kruh. Zato se nam nemiseljna in nepremišljena zde taka sredstva, s katerimi se skuša pospeševati množitev, na primer s premijami za sedmega otroka, ki se rodi v jedni rodbini, kakor je to sklenila nedavno (10. julija t. l.) francoska skupščina, ki je v ta namen dovolila kredit v znesku 400.000 fr. In v tem oziru strinjamo se z Malthusom, kateri odsvetuje od preobilnega števila otrok. Zato zmatramo tako postavo, po kateri se omejuje prostost ženiti se, koristno za človeško družbo in — človekoljubno. Kajti neusmiljeno je v svet postaviti otroke, za katere skrbeti ni v moči starišev in ki potem izraščajo v gladi in trpljenji ter so le nadloga človeški družbi. Moči narodov pa ne dela le število, treba temveč, da so vsi člani narodovi dušno in telesno krepki.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. julija.

Tudi oficijozni listi začeli so oglašati se proti posebnemu klubu nemških konservativcev. Prvi je v tem oziru spregovoril „Märisch-schlesischer Correspondent“. Ta list skuša nekako posredovati med nemškimi konservativci, da bi tako ti zjedineni ostali v **državnem zbornu**. Ta list misli, da sta Giovanelli in Greuter v osebnem prepisu s Zallingerjem že predavč zašla. Kar se tiče narodnosti, pravi ta list, da pač Zallinger in Lienbacher ne mislita, da so Tirolci kaj slabši Nemci kakor „narodni“ nemški konservativci, samo da nečejo kratiti Nemcem enakopravnosti. Pretirana germanizacija pa v naši državi ni mogla vspevati, kakor tudi ne pretirana politiško-administrativna centralizacija. Kar se tiče konfesionalnih ozirov v politiki, misli ta list, da se je že dosti storilo, zlasti v šoli se ne more več storiti. Ko bi se še dalje šlo po tem potu, bi to škodovalo državi. Država mora gledati, da vsa veroizpovedanja uživajo popolno enakopravnost. Iz teh izjav se pač ne da sklepati, da bi se v vladnih krogih posebno veselili nemškega konservativnega centra. Vlada bi bila sicer rada imela nekako zmerno srednjo stranko, a za odločno katoliško stranko pa ne mara, kakor jej tudi ne ugajajo odločno narodne stranke ter jih povsod skuša izpodrinuti z zmernimi, neodločnimi elementi. — Namestništva in deželne vlade so že poslale ministerstvu notranjih zadev akte o poslednjih volitvah, pri katerih so tudi glasovnice in volilni zapisniki. Ti akti so jako obširni. Tehtajo neki 60 kvintalov. Izročili se bodo zbornici poslancev, katera jih odstopi verifikacijskemu odseku.

zvečer pripravljenega kupa suhljadi in z veliko pazljivostjo gledal v ogenj. Grmada je dajala okrog rudečkasto svetlobo, ki je fantastično obsevala gosto zelenje in grde suhe obraze trudnih klatežev, ki so različno obrnjeni ležali po vlažni travi. Kako čudno raznoobrazje. Strast po dobičku zbrala je na majhnem kosci zemlje v tajinstvenem zatišji mračnega hrbta družbo predrznih, nevarnost in smrt prezirajočih iskateljev, pripadajočih najnižjim razredom Kitaja. Tu leži znani nam Kitajec, Hun-Ljan — ubežen prisiljenec. Poleg njega se je široko raztegnil po travi bivši vojak Mandžurec Seo-kvi, jedva pokrit z raztrgano lahko letno suknjo iz modre dabi (pavolnatega blaga) in raztrganimi širokimi hlačami, zavezanimi pod kolena z irhastimi jarmeni. Ožuljene njegove noge bile so obute v čarke*), v katerih je imel nabasano posvečeno travo ula-cao.***) Pri nogah Seo-kvija, skoro prav pri grmadi je ležal starejšina družbe, čitateljem že znan Kitajec Lonhou.

*) Čarke — čevlje iz polustrojene kože.

**) Trava ula-cao pripada k rastlinski rodbini kobulnic. Mandžuri jo prištevajo k trem blagostim (sobol, žen-šen in trava ula), s katerimi je nebo obdarovalo njih zemljo.

Hrvatska stranka po vsej Dalmaciji neki dela na to, da bi se Spljet proglasil za glavno mesto dežele. Več peticij v tem zmislu se je že odposlalo na cesarja. V Spljetu imajo Hrvatje, ki so v velikej večini v deželi, več veljave kakor v Zadru, kjer se še vedno košatijo Italijani. Spljet je pa tudi najbolj obljubeno mesto v Dalmaciji.

Hrvatski od vlade nezavisni listi trdijo, da ban ni imel pravice zaukazati, da se onih 18.000 aktov iz deželnega arhiva prepelje v poslopje deželne vlade. Sklep deželnega zbora dovolil je vladi rabiti le one originalne akte, ki segajo do 1830. leta; starejši se pa niti vladi ne smejo dajati iz arhiva, ampak le njih prepisi. Še menj je pa ban imel pravico je vzeti iz arhiva, da bi je izročil Ogram. Te listine so hrvatska lastnina. Razdraženost zaradi tega je silno velika. „Svoboda“ zahteva, da naj 20 poslancev zahteva, da se skliče sabor in se sklene bana tožiti, kajti s tem je prelomil zakon. „Pozor“ pa pravi: „Mi moramo varovati svoje pravice, ker nismo barbari“. Sploh se misli, da je ban mislil na tihem one listine odposlati v Pešto. Ogri so skušali že od prejšnjega bana doseči, da bi se njim izročile te listine, a grof Pejačević ni hotel nič slišati o tem.

Vnanje države.

Kakor se govori, snideta se tudi letos **nemški** kancelar in **avstrijski** minister vnanjih zadev. Ta shod bode, kakor nekateri listi poročajo, v Gasteinu, kamor v kratkem odpotuje Bismarck, po družih poročilih pa pojde grof Kalnoky v Varzin.

V **Srbiji** se neki že jako živahno agituje za kneza Karadjordjevića. Oblastva se že neki bojé nove ustaje, katera bi Milana utegnila vreči s prestola. Policija si prizadeva raztrgati vsake zveze med knezom in njegovimi privrženci v Srbiji. Neka knezu sorodna rodbina hotela je odpotovati v Temešvar, pa jo je policija na meji zavrnila. Dvomljivo je pa, da bi policijske naredbe mogle dolgo proti volji naroda vzdržavati Milanov prestol.

Kar se tiče **afganskega** vprašanja imamo omeniti, da je Rusija v svojih predlogih odločno ugovarjala, da hoče Zulfikarski prelaz iz strateških ozirov, ampak le zaradi tega, ker bi za mir ne bilo ugodno, da bi bile v afganskih rokah pozicije, katere navladujejo jedine možne pašnike za ruske čete. Anglija in Rusija sta se že bili skoraj popolnem sporazumeli pod prejšnjo vlado. Granville je še le stavil te Rusiji neugodno zahteve zaradi Zulfikarskega prelaza, ko je že vedel, da ne ostane na krnilu, da bodo tedaj njegov naslednik se moral pogajati o tem. Sedaj pa utegnejo pogajanja trajati še več tednov. Rusija je v svojih predlogih nasvetovala, da bi se druge točke meje prej določile, vprašanje o Zulfikarskem prelazu naj bi se pa nekaj časa pustilo nerešeno.

Ta teden odpotuje angleški komisar sir H. D. Wolff v **Egipt**. Ali pojde poprej v Carigrad, se še ve. Misli se, da pojde iz Kajire v Carigrad. Turčija bi pa vsekako rada videla, da bi Wolff prišel poprej v Carigrad, kakor v Kajiro, v Angliji so pa neki drugačnih mislij.

Pogreb bivšega predsednika **severno-ameriških** zjedinenih držav, generala Granta, je 8. dan avgusta v Novojoškem centralnem parku.

Dopisi.

Iz Pulja meseca julija. [Izv. dop.] Katoliškega duhovenstva, bodisi katerekoli narodnosti, karakteristično znamenje je: vedna mejsebojna sloga in jedinstvo. Le mej seboj složno in jedino duhovenstvo more uspešno boriti se zoper kraljestvo tmine in zlobe. — V važnem trenutku, namreč za ravno minolih državnozbornskih volitev, take potrebne sloge in jedinstvo, kakoršna se celo mej sovražniki sv. vere

Poleg njega je spal njegov sorodnik Ci-Laj — nekaj bogat kupec, a sedaj reven, okrog se potikajoč klatež. Pred petimi leti je Ci-Laj imel še veliko trgovino s pomorskim ohrovtom (posebna vrsta morskih rastlin Focus) in trepangi (morskimi črvi Holoturia). Imel je veliko premoženje, okolu 100 čolnov in nad 500 hlapcev. Trgovina Ci-Laja napredovala je dobro, bogatil je; nazadnje so ga pa uničila razna riskovana podjetja.

Njegova trgovina bila je popolnem razrušena. Postal je, če ne ravno berač, vendar nepremožen podložnik bogdihana. Njegovega bogastva več ni bilo; vse so vzeli njegovi upniki. Ci-Laju ni družega kazalo, kakor poprijeti se dela, kakeršno se mu ponudi. Tedaj vrnil se je njegov daljši sorodnik Lonhou, in ga poprosil, da naj se pridruži iskateljem šen-šena. Nada, zopet obogateti, nada, ki ne zapusti Kitajca v najtežjih trenutkih življenja, je rešila to vprašanje v odobriteljnem zmislu in postal je pustolovec. . . .

Ostali štirje pripadali so najnižjim razredom Kitaja. Njih odurna lica kazala so ne izgledljive sledi užganih znamenj za težke zločine. Jedni so se izognili smrtni kazni z begom, drugi so pa od-

ne pogreša, ni bilo povsod mej duhovenstvom. Poreško-Puljske vladikovine. Temu nedostatku kriv je največ milg. vladika dr. Flapp sam, ker svojih duhovnih pomočnikov o važnej zadevi ni poučil.

V deželi različne narodnosti je neobhodno potrebno, da se v glavnem in bistvenem načelu združi vse duhovenstvo ter združeno in složno dela na to, da se nameravani cilj gotovo doseže. Glavno in bistveno načelo vsacega katoliškega duhovnika je pa brez dvoma to, da se sv. vera širi in ukrepi, krščanska morala da se povzdigne, vsem pa, da se Bog sam proslavi poleg sv. Mat. 6. „iščite najpoprej božjega kraljestva . . . in vse to vam bo privrženo“, kar v naši stvari pomenja: v naši ustavnej državi, kjer državni poslanci tudi cerkvene postave kujejo, glejte in pazite, da si izvolite in v zakonodavstvo državnega zbora pošljete moža, kateri bo pred vsem zastopal korist sv. vere, neglede na to, dali je on Italijan ali Hrvat; kot pravi in resničen katoličan bo tak mož gotovo pravičen v vseh materialnih in narodnih vprašanjih. Navedene evangelijske besede pomenjajo tudi: pri božji sodbi ne bo obveljalo duhovniku izgovarjati se pred večnim Sodnikom in reči: jaz sem se trudil in boril, da bo izvoljen kandidat te ali one narodnosti; ampak: delal sem, trudil sem se in trpel sem zato, o večni Sodnik, da bo izvoljen mož, kateri bo v zadnjih nevarnih časih pred vsem Tvojo zaročnico — sv. Cerkev na zemlji branil! Mislimo, da je to zdravo in pravo načelo! — Nekateri duhovniki so se tega načela zvesto držali; — drugi so ga zanemarili; — tretji so ga pa potepali in naravnost proti njemu ravnali. Smemo toraj vse duhovenstvo Porečko-Puljske vladikovine razdeliti v tri razrede.

P. n. častni gg. duhovniki prvega razreda, zvesti rečenemu evangelijskemu načelu, vodili so brez vsacega podpihovanja verskega ali narodnostnega sovraštva sami svoje ovčiče na volilno bojišče z namenom, da se izvoli katoličan, veren sin sv. Cerkve in zvest podložnik svetlega vladarja. Njihova častna imena bila so že večkrat po novinah razglašena, torej jih tukaj ponavljati nečemo; začenjajo pa z gosp. Smak-om itd. Tem zvestim pastirjem in budnim čuvajem svojih ovčic rečemo le: srečni Vi, p. n. častni bratje, ki ste se neustrašeni in neupogljivi borili za sv. pravico ki ste zanj trpeli in še vedno trpite najostudnejše napade, najnesramnejša natolcevanja, najpodliha obrekovanja in sumničenja od strani „dedno olikanih“ in visoko učenih (!) Veritas-ev, Bumar-jev in drugih neobrisanih modernih farizejev! — V hvaležnem spominu branilo bo hvaležno potomstvo Vaša imena!

Družega razreda duhovniki neso ne vroči ne mrzli — g. Rumšić in drugi njemu jednaki. Nekateri teh se za volilno dolžnost še zmenili neso! — Dragi Leopold et confratres tepidi, ali ne učite in ne pridigujete svojim vernikom, da ne lenuhi, ampak samo delavni junaki prisvajajo si nebeško kraljestvo, katero silo trpi?

V tem razredu našli so se celo gospodje — Paković etc., kateri so po končanih volitvah kakor grom iz jasnega zagrmeli, da se nikdar več v nobene volitve in za nobeno ceno pečali ne bodo! — Mi nismo učenjaki — bogoslovci, prepričani smo pa vendar, da si tako govorjenje vsaki, celo najprostejši misleči človek takole tolma-

kupili svoje pregrešno življenje z nekoliko teljami, katere so še ohranili v svoji žepih po raztezanji.

Vsi štirje so bili brez kit. Njih gladko ostrizene glave so kazale, da so ravnokar ubežali iz rok pravosodja in naravnost iz ječe ali prognanstva jo potegnili v grmovje gorovja Sihote-Alina. Ko bi jim slekel obleko, samo srajco in hlače, narejene iz modre dabi, vidili bi se sledovih palic. Posebno pisan je bil hrbet velikanskega Kitajca Ho, ki je ležal poleg Hun-Ljana. Ta je bil znan ropar, ki je nedavno napravljval velik strah prebivalcem okolice mesta Ningutu. Njegove roke so bile umazane s krvjo mnogih nedolžnih žrtev. Ubijal je ne zaradi dobička, ampak iz samega veselja do ubijanja, iz same krvoločnosti. Strašno je mučil svoje žrtve. Veselil se je z njih mukami, radoval se je njih predsmrtnih bolečin. Nekolikokrat je prišel v roko mandžurskim oblastvom, pa vselej se je odkupil in zopet nadaljeval svoja ropanja, maščevaje se nad tistimi, ki so bili krivi, da je prišel v zapor. Dosegel je vrhunec svojim grozovitostim.

Sklenili so narediti konec nadaljnim grozodejstvom Ho-a in zgrabiti ga, odvzeti mu možnost, da bi izvajal daljna zločinstva. Res so ga prijeli, in si-

čiti mora: mi se očitno, predvsem svetom odpovemo svojega duhovskega poklica! — In res, kaj je poklic katoliškega duhovnika drugega, kot vedna, dosmrtna, službena, direktna ali indirektna agitacija za dobro proti zlu in hudobiji v vseh individualnih, verskih in društvenih vprašanjih, mej katerimi zavzemajo važno mesto ravno volitve, kakor jih mi tolmačimo? In v spolnovanji tako važnih dolžnostij naj bo katoliški duhovnik mlačen ali pa naj se poulične iredentovsko „gosposke“ sodrge strahopetno ustraši in zboji ter sebi izročeno ljudstvo zapusti in samemu sebi prepušča? Kako bo mogel potem tak mlačenž in strahopetec na večeru svojega življenja z velikim sv. Pavlom reči: „bonum certamen certavi“ in nadejati se z njim, da mu je „reposita corona iustitiae?“ 2. Tim. 4.

Konečno se duhovnik tretjega razreda gg. Korenika, Valentinčič et reliqua animalia glasovali zoper zdravo evangelijsko načelo, davši svoj glas liberalcu g. Defranceschi-u proti katoliškemu duhovniku g. Spinčiču! — Temu se ravno ne čudimo. Saj je bil že mej dvanajstimi apostelji eden izdajalec, kateri je znal ljubljene Zveličarja jedenkrat prodati. Ti naši junaki tretjega razreda ga pa menda večkrat prodajo. — Morebiti so ti naši moderni Iškarijoti mislili, da bi g. Spinčič ne iskal in ne branil proti vsakemu napadu na prvem mestu božjega kraljestva sv. Cerkve in na drugem habsburškega cesarstva, kakor to dela ali bi v potrebi gotovo delal tudi gosp. duhoven Valussi, katerega so v kmetskih občinah na Goriškem tudi Slovenci volili? Kdo pameten pa more očitati gosp. Valussi-ju, da škili čez mejo v veliko Italijo, kakor čujemo nasprotno blebetati nekatere „študirane“ blazne o velikej Hrvatski gosp. Spinčiča in njegovih somišljenikov? — Morebiti ste pa glasovali proti gosp. Spinčiču, da pokažete s tem svojo ljubezen do svoje narodnosti in do svojega jezika? Na to vprašanje odgovarja Vam nebeški učitelj sam pri sv. Mat. 10. „Kdor ljubi očeta in mater bolj, (toliko več svojo narodnost in svoj jezik) kakor mene — mojo cerkev, ni méne vreden.“ Iz kakovega prepričanja, ako imate sploh kakovo prepričanje, ste torej tako glasovali in kaj Vam Vaše izdajstvo koristi? — Ne, nečemo žaliti, ali golo resnico povemo Vam naravnost: Vaši dosedanja resnični prijatelji-sobratje Vas radi Vašega mežastega izdajstva obžalujejo; Vaši novi navidezni prijatelji, kateri so v važnem trenutku Vaše izdajstvo ceniti znali, Vas z dna svojega svobodno-zidarskega srca zaničujejo; — in ljudstvo — ah, Vaši skrbi izročeno verno ljudstvo, Vas, po Vas samih pohujšano — preklinja!!

Zdi se nam, da Vas čujemo izgovarjati se, da neste sami v tretjem razredu, ker je mestno duhovenstvo v Poreči glasovalo tudi za liberalca dr. Vidulića. Bog bodi milostljiv vsem grešnikom! Tudi Poreškega mestnega duhovenstva ne more opravičiti ne „reservatio mentis“, ne drugi ōzir.

Oni so se mogli lahko volitve zdržati in ne dati pohujšanja, bodisi njihov razlog, da gosp. liberalec ni imel po njihovih mislih pravega protikandidata v istrskih mestih, bodisi njihov razlog, da so oddali prazne lističe. Sicer jih ne izgovarja noben ozir. — Arhimedova točka dr. Vidulić in vsi kateri

cer že petikrat. Obetanje dobre odkupnine ni pomagalo, in zadela ga je ostra, pa popolnem zaslužena kazen: odsekali so mu desno roko pri komolci, odrezali ušesa in poslali v najoddalnejši del Mandžurije. Zlodejec ubežal je s kraja pregnanstva pri prvi priložnosti. Ker se ni mogel baviti s prejšnjim svojim poslom, pridružil se je iskateljem ženšena. Njegovej zverskej nravi ugajale so strašne nevarnosti in pomanjkanja. V temni gošči, sredi ropnih zverin, bil je Ho v svojej sferi. . .

Ostali trije beguni bili so dostojni tovariši Ho-a. Pripadali so k številu razupitih zanikrnežev, na svojih obrazih imeli so užgana znamenja, dobljena za razna zlodejstva. Kdo so bili, odkod, kaka zločinstva so zakrivali ni nikdo iz družbe vedel, in tudi ni želel vedeti. Po že davno ustanovljenem običaji nema noben klatež pravice povpraševati svojega tovariša po njegovem prejšnjem življenji. Združili so se v jedno zadrugo, izbrali svojega starejšino, da bi se mogli uspešno braniti proti zverinam in drugim iskateljem.

Skušeni, v grmovji osiveli, Lonhou, izbran za starejšino, imel je po ustanovljenem običaji veliko, skoro neomejeno oblast, mogel je celo k smrti ob-

se okolu njega sučejo, bi jim tiste podpore za Koperski konvikt gotovo ne ustavili. Saj liberalci dobro vedó, zakaj in iz kakove ljubezni cerkev podpirajo, kadar jo kje na svetu res podpirajo. Mi se votovo ne motimo, ako mej drugim trdimo, da ti ljudje Koperski konvikt podpirajo in ga podpirati priporočajo, da bodo prišli iz njega taki duhovniki, kateri hrvatskega jezika ne bodo poznali, torej ne bomo mogli tudi svojim poukom širiti sv. vere mej zdaj še konservativnim kmetskim ljudstvom.

No, da je Poreško mestno duhovenstvo za liberalizem glasovalo, gotovo ni ravno lepo in spodbujno od tistih gg. kanonikov, kateri kot svétniki „coëpiscopantur“ s prevzvišenim dr. Flapom, kateri je ravno pred volitvami dal po cerkvah brati in vernemu ljudstvu tolmačiti Leva XIII. okrožnico o svobodnem zidarstvu. Ali svobodno zidarstvo ni morebiti liberalizem? — Zato po pravici sodimo, da je babin Marko, kadar je v svojem smrdljivo-blatnem glasilu imenovano junaško dejanje Poreškega mestnega duhovenstva raztrobil, moral s svojim svobodno-zidarskim glavnim šefom vsaj v srci smijati se in reči: to neso služabniki božjega kraljestva na na zemlji, ker ga dejansko ne širijo, dasiravno vpijejo na koru: adveniat regnum tuum, ampak . .

Domače stvari.

— (Spomini na volitve) so v raznih krajih različni. Nekdo v Rudolfovem ustil se je nedavno, da bode Margherijevcem že pokazal, kajti dobili bodo nič manj kakor 17 disciplinarnih preiskav na vrat. Dejal je tudi: „Smilijo se mi taki, ki imajo otročiče, ki bodo morali kruha stradati in morda še od hiše do hiše hoditi, pa ne morem drugače.“ Kolikor čujemo, pa ne bode tako hudo in iz 17 preiskav bode blizu 17 blamaž. Kakor Šukljeveci v Rudolfovem, tako delajo Lapennoveci v Spletu, samo da so slednji še plodnejši, kajti uložili so 600 ovadeb proti tamošnjim Hrvatom.

— (Deželno razstavo Koroško) otvoril je preteklo soboto ob 11. uri nadvojvoda Karol Ludovik v navzočnosti mnogih odličnjakov in zastopnikov vseh obrtnih strok. Za živinsko razstavo oglašanih je 735 repov živine, za druge predmete oglašilo se je 914 razstavljalcev.

— (Gosp. Jurij Pučko), notarski koncipijent v Kamniku bil je v 17. dan t. m. v Gradci promoviran dr. juris.

— (Železnica iz Celja v Šoštanj.) Okrajni zastop Celjski imel je te dni sejo ter volil gg. dr. Langerja, M. Vošnjaka, J. Hausenbichlerja, Negrija in Ješovnika v odbor, ki se ima pogajati s posestniki zemljišč, po katerih pojde ta nova železniška proga.

— (V letnem poročilu deželne podgimnazije na Ptui) priobčil je g. prof. Julij Glowacki jako zanimljiv in umesten spis: „Die Fische der Drav und ihres Gebietes.“ Na tej gimnaziji bilo je v preteklem šolskem letu 74 slovenskih, 45 nemških dijakov, izmed katerih je 15 jih dobilo odliko, 8 prvi red. Štirje imajo ponavljalni izpit. Podporno društvo ima 626 gold. 8 kr. premoženja.

— (Družba sv. Mohora) napredovala je tudi letos kaj lepo in dosegla najvišje število članov, odkar obstoji. Upisanih je letos dosmrtnih in

soditi vsakega, ki bi bil kaj storil, kar bi bilo škodovalo varnosti družbe in njenih članov. Bil je nekak neomejen vladar, kateremu so se vsi pokorili, vsako nepokorščino je starejšina ostro kaznoval. proti njegovim odredbam ni bilo nikake pritožbe, Starejšina pa ohrani svojo oblast le tako dolgo, dokler je večina družbe na njegovej strani. Če nema več večine, ga lahko zamene, kadar hočejo, s kakim drugim. Pa kaj še, odstavljen starejšina je celo lahko obsojen in ostra kaznovan za njegovo prejšnjo postopanje proti družbi. Očividno je, da je moral Lonhou pri takih „kočljivih“ razmerah opravljati svoj posel z velikim taktom, da bi se ne zameril svojim tovarišem. Sicer so pa drugi preveč čutili, večje sposobnosti Lonhou-a, da bi bili kaj storili proti njemu. Iskatelji ženšena so dobro vedeli, če je on pusti v neznani goščavi, da bodo od njih ostala samo okrvavljena trupla. Lonhou imel je železen značaj in znal je v družbi ohraniti red in potrebno disciplino. Če tudi je bil majhen in stisnena trupla, vendar je imel jeklene mišice, s katerimi bi se ne bile mogle meriti niti mišice velikana Ho. V tej sili tičala je tajnost njegove oblasti nad tako družbo. (Dalje prih.)

letnih udov **29.557**, torej proti lanskemu letu za 1055 več. Po škofijah delé so člani tako:

Goriška	4189 udov, tedaj 312 več kakor lani
Krška	2775 „ „ 113 „ „ „
Lavantinska	9051 „ „ 32 „ „ „
Ljubljanska	11078 „ „ 435 „ „ „
Tržaška	1571 „ „ 115 „ „ „
Sekovska	238 „ „ 29 „ „ „
Zagrebska	203 „ „ 10 „ „ „
Poreška	63 „ „ 22 „ „ „
Videmska	90 „ „ 5 „ „ „
Razni kraji	51 „ „ 5 „ „ „
Somboteljska	157 „ „ 19 manj „ „
Senjska	110 „ „ 4 „ „ „

Za razpisana darila oglašilo se je nenavadno veliko tekmovalcev. Izmed 12 povestij pa je bila vsprejeta in obdarovana v odborovej seji dne 11. t. m. povest: „Najgotovejša dota“, katero je spisala gospa Pavlina Pakkova. Poučnih spisov došlo je 38; le štirim je bilo prisojeno darilo in sicer: „Kako človek na svetu stanuje“, spisal g. prof. Janko Pakk; „Cigani“, narodopisna črtica poslal g. Ivan Steklasa in „Pot k blagostanju“, narodnogospodarski pouk, spisal Filip Miklavec, posestnik v Arlici, in „Nekaj najpotrebnejših gospodarskih pravil“, nabral g. Božidar Flegerič. Proti navadnej nagradi je v porabo priporočen poučni spis: „Upliv narave in hrane na zdravje človeka“, spisal J. B. v Krškem.

— (Tepeži.) Včeraj po noči proti 10. uri sprla sta se v gostilni pri Nr. 1 sanitetni vojak Janez Novak in delavec Budnar. Novak je sunil Budnarja z nožem v vrat, da so slednjega teško ranjenega prenesli v bolnico. — Včeraj po noči mej 10. in 11. uro bil je na Karlovški cesti Janez Štebe, pri tepeži pred hišo št. 22 z nožem večkrat ranjen in v bolnico odnešen. Tudi neki drugi delavec, ki je na sumu, da je Štebeta poškodoval, je precej teško na roki ranjen.

— (Vabilo h koncertu.) kojega priredi mešani pevski zbor št. Jakobske cerkve v Ljubljani v korist društva „Narodna šola“ v nedeljo 2. avgusta ob 8. uri zvečer v gostilni Wucherer-ja v Lescah. Vspored: 1. A. Nedved: „Nazaj v planinski raj“. Mešan zbor. 2. R. Wagner: Potpourri iz opere „Tannhäuser“, za glasovir. 3. F. S. Vilhar: „Mornar“. Samospev, poje gosp. Hubad. 4. A. Foerster: „Njega ni!“ Čvetospev. 5. Ženski čvetospev. 6. Mendelssohn: „Jesenska“. Dvospev, pojeta gg. Pogačnik in Hubad. 7. Schulthes: „Zbor angeljev“. Ženski trospev. 8. A. Nedved: „Darilo“. Samospev, poje gosp. Pogačnik. 9. Lortzing: Iz opere „Undine“. Mešan zbor s samospevi in spremljevanjem glasovira. 10. Garthe: „Vinska poskušnja“. Pevska burka. Ustopnina 40 kr. Preplače se z ozirom na dobrodejen namen hvaležno vsprejemajo.

— (Vuka Stefanovića Karadžića dela) izdala se bodo na novo. Kakor znano, kupila je vlada srbska od njegove hčere gospe Vukomanovićeve vse lastninske pravice ter za novo izdajo sestavila posebno komisijo, v katerej so: profesor Jovan Bošković, Svetislav Vulović in Ljubo Kovačević. Vsa izdaja obsegala bode 17 zvezkov. Prvi zvezek, v katerem bodo najstare junaške pesmi, izide v septembru. Takrat se bodo tudi Vukovi ostanki prepeljali z Dunaja v Beligrad ter zagreblj poleg Daničića.

— (V Mostaru) bode se pričetkom novega šolskega leta namesto gimnazije otvorila trgovinska šola.

— (Na Slatino) došlo je do 20. t. m. 1439 gostov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 27. julija. Ministerski predsednik grof Taaffe odpeljal se je včeraj na svojo graščino v Ellischau.

Rim 27. julija. Papež prèkonizoval šest znanih kardinalov, nadškofa Praškega in škofa Budejeviškega.

London 27. julija. „Daily News“ poročajo: Na predlog Salisburyjev, naj bi blizu Zulfikara naprej pomaknene straže ostavile to postojanko, odgovorila je Rusija ugodno, a s pogojem, da Afgani teh postojank ne smejo zasesti.

Kolonj 26. julija. Do danes dopoldne do 10. ure dobili so 7 mrtvih in 30 ranjenih iz razvalin. Vojaki in ognjegasci kopljejo še dalje.

Pariz 26. julija. Kitajski poslanik izrazil je včeraj, ko ga je Freycinet vsprejel, željo, da bi se prijateljske vezi mej Francijo in Kitajem vedno bolj ojačile. — Courcy brzojavlja, da so Thuyeta vsi njegovi pristaši zapustili in da je popolnem obkoljen.

Kalkuta 26. julija. V Rongapuri na Bengalskem bili so trije grozni potresi, ki so mnogo škode naredili. Jedna cela vas pogreznila se je pod zemljo.

Listnica uredništva: Gosp. Črnologar: Ustregli bomo vsem Vašim željam, kolikor možno, a naznanite nam Svoj naslov.

I. izkaz

doneskov za zastavo „Slovenskega delavskega pevskega društva Slavec“:

Prenesek	38 gld.	— kr.
Hribar Ivan, zastopnik banke „Slavije“	3	—
Dr. Mosche Alf.	2	—
Dr. Zupanec Jarnej	2	—
Dr. Munda Franjo	2	—
Ravnitar Franjo	2	—
Murnik Ivan	2	—
Valentinčič Ignacij	2	—
Zagore Marija	5	—
Lorenc Karol	5	—
A. T.	10	—
Armič Makso	1	—
Mörwald Lavoslav	1	50
Gecelj Josip	1	10
Golar Marija	—	50
Jerman Josipina	—	30
Pance Dragotin	—	20
Sarabon Ignacij	—	30
Kunst Franjo	—	30
Zore Anton	—	40
Zagorjan Anton	—	50
Dolinar Andr.	—	60
Drenik Franjo	1	—
Förster Anton	1	—
Vidmar Josip	—	50
F. P.	—	60
Bave Tomaž	—	10
Mikota Andr.	—	20
Bave Marija	—	10
Ramovš Franjo	—	14
Armič Josipina	—	10
Hren Franjo	—	30
Ravnitar Vekoslav	—	20
Praznik Josip	—	20
Bave Andrej	1	—
Pevci „Slavec“ skupno.	11	—
Vkupa	96 gld.	14 kr.

Poslano.

Kar sem na 12. dan julija t. l. v svojem poslanem v „Slovenskem Narodu“ pisal, ni res, kakor se je pokazalo. Zatorej znovi preklicujem nazivke v omenjenem prenašljenem poslanem in rad pritrdujem, da gospod župan J. Logar ni grdi lažnjivec, ni nikakošen obrekovalac in tudi ni hudoben človek.

V Trbovljah, 26. julija 1885.

Fran Gros,
učitelj.

(446)

Tuji:

26. julija.

Pri stonu: Siegl z Dunaja. — Tedeschi, Minos, Jaschia iz Trsta.

Pri Matiči: Dr. Pokorny z Dunaja. — Maier iz Gradca. — Schulle z Dunaja. — Dr. Moretti iz Zadra. — Seeman, Krausenecu iz Trsta.

Pri avstrijskem cesarji: Oman iz Trsta. — Grašič, Pichler iz Kočevja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
25. julija	7. zjutraj	736.68 mm.	16.8° C	sl. sev.	d. jas.	0.00 mm.
	2. pop.	736.66 mm.	22.3° C	z. svz.	obl.	
	9. zvečer	737.26 mm.	19.0° C	sl. svz.	d. jas.	
26. julija	7. zjutraj	737.16 mm.	16.2° C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	735.76 mm.	19.3° C	z. svz.	obl.	
	9. zvečer	736.88 mm.	20.3° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura 19.4° in 18.9°, za 0.2° in 0.7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 27. julija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	82 gld.	70 kr.
Srebrna renta	83	40
Zlata renta	109	10
5% marena renta	99	55
Akcije narodne banke	868	—
Kreditne akcije	284	75
London	124	95
Srebro.	—	—
Napol.	9	90
O. kr. cekini	5	89
Nemške marke	61	30
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	127
Državne srečke iz l. 1864	100 gld	167
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109	05
Ogrska zlata renta 4%	99	15
„papirna renta 5%	92	50
5% štajerske zemljišč odvez oblig	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	116
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	—
Prior oblig. Elizabetine zapad. železnice	115	—
Prior oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	50
Kreditne srečke	100 gld	178
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	98
Tramway-društ. velj 170 gld a v	193	75

Zahvala.

Podpisani se čutim dolžnega, iskreno zahvaliti se slavnej

„Dunajskeje zavarovalne družbi“

za naglo poizvedenje in točno izplačilo škode za pogorelo mi žago v Loki pri Kovoru in želim, da se to objavi.

V Kovoru, dne 7. julija 1885.

(447)

Anton Svetic.

Provizijski potniki
za prodajo kmetijskih strojev
se iščejo.

Kje? pove iz prijaznosti upravništvo „Slov. Naroda“.

J. C. JUVANČIČ
posestnik vinogradov na Bizeljskem,
ima

zalogo vina v Ljubljani

in priporoča:

(281—11)

Bizeljsko vino 1884. l. od 14 do 18 gld.

1883. l. „ 18 „ 24 „

„Dolenjsko rudečkasto „ 14 „ 20 „

Uzorce p. šilja v sodčkih od 50 litrov in več.

Št. 4582.

(431—3)

Razpis

jedne ustanove za učence na c. kr. živinozdravniški šoli na Dunaji.

Za učence s Kranjskega izpraznena je na c. kr. živinozdravniški šoli na Dunaji ustanova letnih 300 gld.

Prošnjiki za to ustanovo morajo dokazati, da so dostojni na Kranjsko da so z dobrim uspehom dovršili 6 razredov gimnazije ali realke, da so zmogni slovenskega in nemškega jezika in da so spolnili 18. in še ne prekoračili 26. leto starosti.

Pouk traja tri leta. Učenci se imajo za vsprejem v šolo prvi teden oktobra pri ravnatelji živinozdravniške šole na Dunaji oglašiti.

Prošnjiki za to ustanovo naj svoje s krstnim listom in šolskimi spričali podprte prošnje

do 20. avgusta l. 1885

ulože pri deželnem odboru kranjskem.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dne 17. julija l. 1885.

IVAN LAPAJNE v KRŠKEM

je izdal sledeče

knjige in knjižice

za ljudske šole in učitelje:

a) Praktično metodiko	cena 80 kr.
b) Prvi pouk	60 „
c) Fiziko in kemijo	60 „
d) Prirodopis	56 „
e) Zemljepis	26 „
f) Geometrijo	24 „
g) Malo fiziko	23 „
h) Domovinoslovje	20 „
i) Pripovedi iz zgodovine Štajerske	6 „
j) Opis krškega okrajnega glavarstva	30 „
zgodovino štajerskih Slovencev	cena 1 gld. 20 kr.

Isti pisatelj ima v zalogi tudi razne pisanke in risanke, potem:

mal slovenski zemljevid kranjske dežele	cena 1 kr.
z deli sosednih kronovin	
ter slovensko-nemški zemljevid Avstrijsko-Ogerske	1 „
in zemljevid Krškega okraj. glavarstva	5 „

Cesarsko, marcno
in Bock-pivo

iz pivovarne
bratov Koslerjev

(6—30)

priporoča

v zabojih po 25 in 50 steklenic

A. MAYER-jeva

trgovina s pivom v steklenicah v Ljubljani.

Dr. Spranger-jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodcu, omedlevici, glavobolju, trebušobolju, zasliženju, želodčni kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, škrofeljnom itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedi. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospodu lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Prešernovem trgu. (716—58)

Tinktura
za kurja očesa.

Najboljše in najgotovnejše sredstvo zoper kurja očesa in zoper trdo kožo na nogi. Ima to prednost, da se s to tinkturo kar s penzeljkom pomaže bolni del na nogi. V kratkem času odpravi ista brez bolečin vsakotero trdino z bolnih delov na nogi. Steklenice z rabilnim navodom in penzeljem vred velja 40 kr. (408—3)

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo:

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

V AMERIKO

pride najceneje, kdor se obrne na

ARNOLDA REIFA, DUNAJ, I., PESTALOZZIGASSE 1,

najstarejša trgovina te vrste. (623—42)

Natančneje izpovedbe in prospekti zastoj.

Otvorjenje kupčije.

Usojam si slavnemu p. n. občinstvu uljudno naznanjati, da sem

v Kranji, na Glavnem trgu h. št. 142

prej pri KILLER-ji

otvoril

kupčijo s suknem, platnenim in
manufakturnim blagom.

Svojo dobro oskrbljeno zalogo slav. p. n. občinstvu gorko priporočajoč, zagotavljam, da se bodem vedno trudil, s strogo realnim in solidnim delovanjem pridobiti si zaupanje čestitih kupčevalcev in si ga tudi ohraniti. Priporoča se za mnogobrojni obisk

z odličnim spoštovanjem

(444—1)

FRANC CROBATH.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Zeleznikar.

C. kr. avstr.

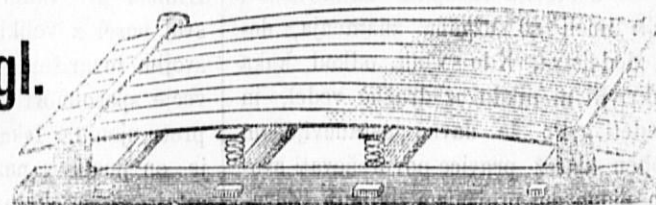

ogrsk. priv.

(161—10)

motraci z lesenimi vzmetnicami.

6 gl.

6 gl.

nadomestilo za slamjače in žične ustavke,

čisti, trajni in ceno, izvrstni za zavode in bolnišnice. Ako se jih več vzame, zniža se primerno cena. Pri naročbi naj se naznani notranja širjava in dolgost postelji.

Glavna zaloga: Dunaj, I., Neuer Markt 7.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.